Dimarts 11 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,43-48): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Heu sentit que es va dir: Estimaràs el teu proïsme i odiaràs el teu enemic. Però jo us dic: estimeu els vostres enemics i pregueu pels qui us persegueixen, perquè sigueu fills del vostre Pare del cels, que fa sortir el seu sol damunt de bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu els qui us estimen, quin mèrit teniu? ¿No ho fan també els publicans? I si saludeu només els vostres germans, què feu de més? ¿No ho fan també els gentils? Sigueu, doncs, perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Sigueu, doncs, perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte»

Mn. Iñaki BALLBÉ i Turu
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui, el Crist ens convida a estimar. Estimar sense mesura, que és la mesura de l'Amor veritable. Déu és Amor, «que fa sortir el seu sol damunt de bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos» (Mt 5,45). I l'home, espurna de Déu, ha de lluitar per assemblar-s'hi cada dia: «Així sereu fills del vostre Pare del cel». On trobem el rostre de Crist? En els altres, en el proïsme més proper. És molt fàcil compadir-se dels nens famèlics d'Etiòpia quan els veiem per la TV, o dels immigrants que arriben cada dia a les nostres platges. Però, i els de casa? I els nostres companys de feina? I aquella parenta llunyana que està sola i que podríem anar-li a fer una estona de companyia? Els altres, com els tractem? Com ens els estimem? Quins actes de servei concrets tenim amb ells cada dia?

És molt fàcil estimar qui ens estima. Però el Senyor ens convida a anar més enllà, «perquè si estimeu els qui us estimen, quin mèrit teniu?» (Mt 5,46). Estimar els nostres enemics! Estimar aquelles persones que sabem —de segur— que mai no ens tornaran l'afecte, ni el somriure, ni aquell favor. Senzillament perquè ens ignoren. El cristià, tot cristià, no pot estimar de manera "interessada"; no ha de donar només un bocí de pa, una almoina al del semàfor. S'ha de donar ell mateix. El Senyor, morint en la Creu, perdona els qui el crucifiquen. Ni un retret, ni una queixa, ni un mal gest...

Estimar sense esperar res a canvi. A l'hora d'estimar hem d'enterrar les calculadores. La perfecció és estimar sense mesura. La perfecció la tenim en les nostres mans enmig del món, enmig de les nostres ocupacions diàries. Fent el que toca a cada moment, no el que ens ve de gust. La Mare de Déu, a les

noces de Canà de Galilea, s'adona que els convidats no tenen vi. I s'avança. I li demana al Senyor que faci el miracle. Demanem-li avui el miracle de saber-lo descobrir en les necessitats dels altres.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «L'amor és suficient per si sol; no requereix altre motiu fora d'ell mateix, ni tampoc cap profit; el seu fruit consisteix en la seva mateixa pràctica. "Estimo perquè estimo"» (Sant Bernat)

- «Per què Jesús demana estimar els propis enemics, és a dir, un amor que excedeix la capacitat humana? Perquè té en compte que en el món hi ha massa violència, massa injustícia i, per tant, només es pot superar aquesta situació contraposant un plus d'amor» (Benet XVI)

- «La crida a la plenitud de la vida cristiana i a la perfecció de la caritat s'adreça a tots els qui creuen en el Crist, qualsevol que sigui la seva categoria i estat. Tothom és cridat a la santedat: 'Sigueu perfectes com el meu Pare celestial és perfecte'» (Mt 5,48)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.013)